

Antti Sorvali
Työnjohtaja
Destia Oy

Tasa-arvoa työelämän vuoksi

Infra-alaa ja muutakin rakentamista koettelee työvoimapula. Minulle on jauhettu viisivuotiaasta lähtien, että kohta suuret ikäluokat jäävät eläkkeelle ja työpaikkansa saa valita mistä vain haluaa ja millä hinnalla tahansa. Ehkä tuo aika on viimein käsillä. Kun tähän luonnolliseen poistumaan lisätään se tosiasia, että alan töihin valmistuu vähemmän kuin tarvitaan, rakennusosalalla on oikea ongelma.

Lähdettä en tälle jaksa etsiä, sillä kuka tahansa yliopiston tai ammattikorkean ohi kävelevä toi todeta hetkessä saman: Korkeakouluissa opiskelee enemmän naisia kuin miehiä. Hometalojen rakentamisen ja mudankaivuun kannalta tämä on sikäli ongelmallista, että tekniikan aloilla naiset ovat edelleen vähemmistössä. Omien havaintojeni perusteella naisten osuus tulevien rakennusalan työnjohtajien tai insinöörien keskuudessa liikkuu keskimäärin 10-15% tienoilla. Tästä voi tietenkin ajatella, että entä sitten? Miksi tästä pitäisi olla kiinnostunut, eikö pääasia ole, että alalle valmistuu uusia tekijöitä? Tietysti se on pääasia, sillä ongelma ei ole sukupuoli vaan määrä ja laatu.

Kärjistäen voidaan sanoa, että yksi selkeä etu tämän päivän naisilla on. He osaavat lukea. Tämä kuulostaa ehkä sinällään typerältä toteamukselta, mutta lukeminen johtaa kirjoitustaidon ja sanavaraston kehittymiseen, jotka puolestaan johtavat hyvän ja

*Omien havaintojeni
perusteella
naisten osuus
tulevien rakennusalan
työnjohtajien
tai insinöörien
keskuudessa liikkuu
keskimäärin
10-15% tienoilla.*

ymmärrettävän tekstin tuottamisen. Ei tekisi kirjaan useammin tarttuminen pahaa allekirjoittaneellekaan.

Koska lukeminen on yleisempää varsinkin nuorten naisten kuin miesten keskuudessa, tämä tarkoittaa, että nuoret naiset ovat parempia kirjoittamaan. Ja mitä rakennusalan työjohto nykyään suureksi osaksi on? Erilaisten raporttien, suunnitelmien, tarjousten, ohjeiden ja sähköpostien kirjoittamista. Substanssiosaamista en väheksy, mutta se kasvaa vain ajan kanssa.

Tämän tekstin tarkoitus ei ole haukkua miehiä, varsinkaan nuoria miehiä. Projekteille joilla olen työskennellyt ei ole tehty ainuttakaan huonoa tai edes keskinkertaista rekrytointia, olivat he mitä sukupuolta tahansa. Uskon vakaasti siihen, että työpaikat ja tehtävät tulisi jakaa pätevimpien, ahkerimpien ja älykkäimpien hakijoiden kesken. Tästä syystä haluaisin nähdä rakennusosalalla enemmän naisia, sillä kyvykkään

*Kuopan reunalla
seisoskelua,
tietyömaita joilla
ei tapahdu
päiväkausiin mitään,
kuorma-autoja
ajamassa maata tai
levittämässä suolaa,
haisevia ukkoja
tytöttelemässä
ja puhumassa
hävyttömiä.*

*Koska lukeminen
on yleisempää
varsinkin
nuorten naisten
kuin miesten
keskuudessa,
tämä tarkoittaa,
että nuoret naiset
ovat parempia
kirjoittamaan.*

työvoiman lisääminen tai jopa tuplaaminen ei kuulosta ollenkaan huonolta ajatukselta.

En kuitenkaan tiedä miten tälle alalle saadaan lisää työvoimaa ylipäättään. Infrarakentaminen tai tienhoito tuskin ovat suuren yleisön silmissä niitä kaikkein hoidokkaimpia aloja. Kuopan reunalla seisoskelua, tietyömaita joilla ei tapahdu päiväkausiin mitään, kuorma-autoja ajamassa maata tai levittämässä suolaa, haisevia ukkoja tytöttelemässä ja puhumassa hävyttömiä. Yritä siinä sitten houkutella lukiosta kirjoittanutta nuorta naista vaihtamaan uratoive psykologianopinnoista maankaivuuseen.

Työhön voi joskus vain harva vaikuttaa, mutta ihmisten kohteluun ja alan imagoon puolestaan jokainen.

Tätä ihmisten tasa-arvoista kohtelua tulisikin siis joskus ajatella myös täysin itsekkästä näkökulmasta, sillä hyviä tekijöitä tarvitaan lisää. Silti joskus, kun avaa suunsa tai kirjoittaa jotain tasa-arvosta tai naisista, alkaa joku keski-ikäinen keravalainen karvanaama haukkumaan feministiksi. En ole koskaan itseäni sellaiseksi kokenut. Olen hyvin tietoinen, että naisetkin osaavat olla täydellisen kyvyttömiä, laiskoja ja tyhmiä. Ihmisiä me kaikki olemme, ja työelämäämme kannattaa valita vain parhaat.

